

Minä kuulin kellojen soivan

Sävellys: Arto Riihijärvi

Sanat: Raili Jokiperä-Ryynänen

Minä kuulin kellojen soivan

Minä kuulen kellojen soivan
hiippalakkien punaisten.
Joulukuusenkin vihannoivan
tuvan keskelle koristin.
Aattoilta on viimein tullut
päätyi harras odotus.

Minä kuulen kellojen soivan
jouluamuna aikaisin.
Tutut puuhansa ahkeroivan
isän, äidinkin huomata sain.
Hevoskyydillä aamuvarhain
joulukirkkoon matkasin.

Minä kuulen kellojen soivan
aisakellojen, kulkusten.
Näin kuunkin ilakoivan
tähtitarhain tuikkivan.
Minut unien maille jo vie
tämä lapsuuden kirkkotie.

Minä kuulen kellojen soivan
meitä kutsuvan kirkkohon.
Nään hevosten hyvin voivan
kaurapusseja penkovan.
Ja täyttyvän ihmisistä
kotikirkkoni kauneimman.

Minä kuulen kellojen soivan
jouluvirressä kaikuen.
Ilosanomaa syntymästä
pojan Kaikkivaltiaan.
Kuva kirkosta jouluisasta
jää mieleeni ainiaan.

Minä kuulin kellojen soivan
joulukellojen kaikkien.
Näin jälkeen palata voivan
uskon jouluuni lapsuuden.
Minä kuulin kellojen soivan
tänä jouluna muistoissain.

Minä kuulin kellojen soivan

san. Raili Jokiperä-Ryynänen
säv. Arto Riihijärvi

E Am Am

Mi-nä kuu - len kel - lo - jen

C Dm7 G7

soi - van hiip - pa - lak - ki - en pu - nais - ten. Jou lu -

E7 Am Dm7 G G7

kuu - sen - kin vi - han - noi - van tu - van kes - kel - le ko - ris -

E Am E+ Am F

tin. Aat - to - il - ta on vii - mein tul - lut päät - tyi

Esus4 E7 Am 1-5 Am 6

har - ras o - do - tus. Mi - nä - sain